31. reaminteşte experienţa pozitivă a UE în ceea ce priveşte protecţia drepturilor minorităţilor şi soluţionarea paşnică a conflictelor la frontieră;

32. invită statele membre ale ACP şi UE să recunoască impactul pozitiv al Actului constitutiv al Uniunii Africane, care prevede că nu li se permite guvernelor care ajung la putere prin mijloace neconstituţionale să participe la activităţile Uniunii Africane;

33. consideră că Mecanismul african de evaluare colegială consolidează în mod efectiv instituţiile democratice, care promovează diversitatea şi guvernarea responsabilă; îndeamnă organizaţiile regionale şi subregionale ale ACP să acorde mai multă atenţie aspectelor legate de minorităţi în cadrul acestor structuri;

34. încredinţează co-preşedinţilor săi sarcina de a transmite prezenta rezoluţie Consiliului de Miniştri al ACP-UE, Comisiei Uniunii Africane, Parlamentului pan-african şi parlamentelor naţionale şi regionale, Comisiei Europene, organizaţiilor ONU şi regionale, Preşedinţiei Uniunii Europene şi a Uniunii Africane.

REZOLUŢIE [1]

privind Acordurile de parteneriat economic (APE) şi impactul lor asupra ţărilor ACP

Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE,

— reunită la Praga (Republica Cehă) între 6-9 aprilie 2009,

— având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere articolul 178 din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene,

— având în vedere Acordul de parteneriat între statele din Africa, zona Caraibelor şi Pacific, pe de o parte, şi Comunitatea Europeană şi statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou) [2],

— având în vedere decizia [3] celei de-a unsprezecea sesiuni ordinare a Adunării şefilor de stat şi de guvern ai Uniunii Africane, reuniţi la Sharm El-Sheikh, Egipt, care a avut loc între 30 iunie şi 1 iulie 2008, cu privire la raportul privind acordurile de parteneriat economic,

— având în vedere declaraţia celei de-a zecea sesiuni ordinare a Adunării şefilor de stat şi de guvern ai Uniunii Africane, reuniţi la Addis Abeba, între 31 ianuarie şi 2 februarie 2008, cu privire la Acordurile de parteneriat economic,

— având în vedere „Declaraţia de la Accra", adoptată la 3 octombrie 2008, cu ocazia celei de-a 6-a reuniuni la nivel înalt a şefilor de stat şi de guvern ai ţărilor ACP [4],

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European şi Comitetul Economic şi Social European din 12 aprilie 2005, intitulată „Coerenţa politicii de dezvoltare – Accelerarea progresului în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului" [5],

---

[1] Adoptată de către Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la 9 aprilie la Praga (Republica Cehă).
[2] JO L 317, 15.12.2000, p. 3.
[3] AU/Dec. 197(XI).
[4] ACP/28/025/08
[5] COM(2005) 134 final.

— având în vedere concluziile adoptate de Consiliul Afaceri Generale şi Relaţii Externe (CAGRE) în mai 2005, în legătură cu obiectivele de dezvoltare ale mileniului ([1]),

— având în vedere Regulamentul Consiliului (CE) nr. 980/2005 din 27 iunie 2005 de aplicare a unui sistem de preferinţe tarifare generalizate ([2]),

— având în vedere Regulamentul Consiliului (CE) nr.1528/2007 din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor şi Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic ([3]),

— având în vedere concluziile celei de-a 2870-a reuniuni a Consiliului Afaceri Generale şi Relaţii Externe al UE din 26 şi 27 mai 2008 privind acordurile de parteneriat economic,

— având în vedere rezoluţia Consiliului de miniştri ACP-UE, adoptată la Addis-Abeba la 13 iunie 2008,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 iunie 2007 către Parlamentul European şi Consiliu, intitulată „De la Cairo la Lisabona – Parteneriatul Strategic UE-Africa" (COM(2007)0357),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 către Parlamentul European şi Consiliu, intitulată „Acordurile de parteneriat economic" (COM(2007)0635),

— având în vedere Acordul General pentru Tarife şi Comerţ (GATT), în special articolul XXIV al acestuia,

— având în vedere Declaraţia Mileniului a Organizaţiei Naţiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care stabileşte obiectivele de dezvoltare ale mileniului drept criterii convenite în mod colectiv de comunitatea internaţională pentru eradicarea sărăciei,

— având în vedere declaraţia celei de-a doua Conferinţe a miniştrilor africani ai integrării, adoptată la Kigali, Rwanda, la 26-27 iulie 2007,

— având în vedere declaraţiile celei de-a patra şi a cincea Conferinţe a miniştrilor africani ai comerţului, reuniţi la Addis Abeba, la 3 aprilie 2008 şi la 2 martie 2009, referitoare la acordurile de parteneriat economic,

— având în vedere raportul prezentat de dna Christiane Taubira, deputat în Adunarea naţională a Franţei, la 16 iunie 2008: „Les Accords de Partenariat Economique entre l'Union européenne et les pays ACP. Et si la Politique se mêlait enfin des affaires du monde?" (Acordurile de parteneriat economic între Uniunea Europeană şi ţările ACP. Ce-ar fi dacă politica s-ar implica, în sfârşit, în afacerile lumii?),

— având în vedere Rezoluţia Parlamentului European din 26 septembrie 2002 referitoare la recomandările Parlamentului European către Comisie privind negocierea acordurilor de parteneriat economic cu ţările şi regiunile ACP ([4]),

— având în vedere Rezoluţia Parlamentului European din 23 martie 2006 privind impactul acordurilor de parteneriat economic (APE) asupra dezvoltării ([5]),

— având în vedere Rezoluţia Parlamentului European din 23 mai 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ([6]),

([1]) 9266/05
([2]) JO L 169, 30.6.2005, p. 1.
([3]) JO L 348, 31.12.2007, p. 1-154.
([4]) JO C 273 E, 14.11.2003, p. 305.
([5]) JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.
([6]) JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

— având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 23 mai 2007 privind ajutorul pentru comerț acordat de UE ([1]),

— având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 12 decembrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2004 privind acordurile de parteneriat economic: probleme şi perspective ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 23 noiembrie 2006 privind evaluarea negocierilor referitoare la acordurile de parteneriat economic (APE) ([4]),

— având în vedere Declarația sa de la Kigali pentru dezvoltarea Acordurilor de parteneriat economic (APE), adoptată la 20 noiembrie 2007 ([5]),

— având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare economică, finanțe şi comerț (ACP-UE/100.463/09/fin.),

A. întrucât articolul 36 alineatul (1) din Acordul de la Cotonou conține acordul Uniunii Europene şi al statelor ACP a încheia „acorduri comerciale compatibile cu normele OMC, eliminând treptat barierele în calea comerțului dintre ele şi consolidând cooperarea în toate domeniile legate de comerț";

B. întrucât, totuşi, articolul 37 alineatul (3) din prezentul acord prevede că „perioada de pregătire se foloseşte, de asemenea, pentru dezvoltarea capacităților sectoarelor publice şi private ale țărilor ACP";

C. întrucât negocierile dintre Uniunea Europeană şi grupul statelor ACP cu privire la problemele de interes general au început în 2002 şi au fost urmate de negocieri separate între UE şi şase regiuni APE (Caraibe, Africa de Vest, Africa Centrală, Africa de Est şi de Sud, SADC minus, Pacific);

D. întrucât cele 15 state membre ale Forumului din Caraibe al statelor din Africa, Caraibe şi Pacific (CARIFORUM) au parafat, la 16 decembrie 2007, un acord de parteneriat economic cu UE şi statele sale membre;

E. întrucât, în noiembrie şi decembrie 2007, 18 țări din Africa, 8 dintre acestea numărându-se printre țările cel mai puțin dezvoltate (TPD), au parafat acorduri de parteneriat economic preliminare, în timp ce alte 29 de țări ACP africane, dintre care trei nu fac parte din categoria TPD, nu au parafat niciun APE şi întrucât Africa de Sud aderase deja la Acordul pentru comerț, dezvoltare şi cooperare (ACDC) cu Uniunea Europeană, un regim comercial compatibil cu normele OMC;

F. întrucât, la 23 noiembrie 2007, Papua-Noua Guinee şi Fiji, două țări ACP care nu fac parte din categoria TPD, au parafat un acord de parteneriat economic interimar, iar celelalte țări ACP din Pacific (şase TPD şi şapte neincluse în această categorie) nu au parafat un APE;

G. întrucât în 2008 a fost semnat numai acordul dintre statele CARIFORUM şi UE şi, de asemenea, acordurile interimare dintre UE şi Côte d'Ivoire şi dintre UE şi Camerun;

([1]) JO C 102 E, 24.4.2008, p. 291.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2007)0614.
([3]) JO C 120, 30.4.2004, pp. 16-22.
([4]) JO C 330, 30.12.2006, pp. 36-40.
([5]) JO C 58, 1.3.2008, pp. 44-46.

H. întrucât UE a aplicat, începând cu 1 ianuarie 2008, regimul privind importurile în cazul produselor provenind din statele ACP care au parafat APE sau APE preliminare, astfel cum se menționează în aceste acorduri ([1]);

I. întrucât regiunile din Africa şi Pacific continuă negocierile cu Uniunea Europeană în vederea încheierii de APE complete şi întrucât jumătate din țările ACP nu au parafat sau nu au semnat încă astfel de acorduri;

J. întrucât țările ACP şi-au exprimat îngrijorarea cu privire la o serie de „clauze controversate"din acordurile de parteneriat economic inițiale şi au solicitat abordarea acestor clauze înainte de semnarea acordurilor;

K. întrucât toate părțile au confirmat în repetate rânduri că APE trebuie să reprezinte instrumente de dezvoltare în vederea promovării dezvoltării durabile, a integrării regionale şi a reducerii sărăciei în statele ACP;

L. întrucât costurile de adaptare ce vor rezulta din APE vor avea un impact semnificativ asupra dezvoltării țărilor ACP, care, deşi este dificil de estimat cu precizie, va avea un impact direct prin pierderea taxelor vamale şi unul indirect prin costurile necesare adaptării sau sprijinului social în domeniul ocupării forței de muncă, al formării abilităților, al producției, al diversificării exporturilor şi al reformei metodei de gestionare a finanțelor publice;

M. întrucât 21 de țări ACP, unele dintre aceste țări nesemnând încă un APE, au prevăzut anumite resurse pentru măsurile de însoțire ale APE în cadrul programelor indicative naționale (PIN) pentru cel de-al zecelea Fond European de Dezvoltare (FED);

N. întrucât impactul asupra dezvoltării statelor ACP generat de APE ar putea, în anumite cazuri temporar, să se manifeste prin:

— reducerea veniturilor nete din taxele vamale şi efectul acesteia asupra bugetelor țărilor ACP;

— probleme de integrare regională între blocurile regionale ACP, datorate parafării acordurilor interimare, care ar putea îngreuna crearea unui cadru necesar de dezvoltare economică integrată care poate contribui la creşterea economică în țările ACP;

— ameliorarea aprovizionării economiilor țărilor ACP şi furnizarea către clienți a unor produse importate din UE;

— creşterea exporturilor dinspre țările ACP către UE, acest lucru realizându-se printr-o serie de mijloace, dintre care menționăm îmbunătățirea regulilor de origine, ceea ce ar contribui la creşterea economică, la creşterea gradului de ocupare a forței de muncă şi la creşterea veniturilor statelor, din care s-ar putea finanța măsuri sociale;

— integrarea regională în regiunile ACP, care poate îmbunătăți cadrul pentru dezvoltarea economică şi care ar contribui, prin urmare, la creşterea economică;

— utilizarea eficientă a finanțării destinate ajutorului pentru comerț în legătură cu APE;

— punerea în aplicare a măsurilor de reformă şi de intervenție în țările ACP, în special în ceea ce priveşte gestionarea finanțelor publice, încasarea taxelor vamale şi instituirea unui nou sistem de venituri din impozite;

O. întrucât comerțul în interiorul şi între regiunile ACP, precum şi între țările ACP şi alte țări în curs de dezvoltare (cooperarea comercială sud-sud) poate avea efecte pozitive semnificative asupra dezvoltării țărilor ACP;

([1]) Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1528/2007 din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor şi Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic (JO L 348, 31.12.2007, p. 1).

P. întrucât unul dintre obiectivele declarate ale Acordului de la Cotonou este de a utiliza APE drept instrumente pentru promovarea dezvoltării durabile, pentru eradicarea sărăciei, integrarea treptată a economiilor regiunilor țărilor ACP în economia mondială şi consolidarea integrării regionale;

Q. întrucât Preşedintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, a afirmat cu ocazia reuniunii la nivel înalt UE-Africa, care a avut loc la Lisabona în decembrie 2007, că „ar exista o posibilitate de revizuire a dispozițiilor acordurilor de parteneriat economic semnate între cele două părți în cursul ultimelor luni";

R. întrucât populațiile țărilor ACP sunt cel mai afectate de criza financiară şi alimentară mondială şi este mai important ca niciodată să se facă toate eforturile în vederea atingerii obiectivelor de dezvoltare ale mileniului,

1. solicită statelor membre să îşi respecte angajamentele de a majora ajutorul public pentru dezvoltare (APD), pentru a face posibilă îndeplinirea cerințelor referitoare la consolidarea capacităților comerciale, care va permite instituirea unor măsuri de însoțire sub forma pachetelor regionale de ajutor pentru comerț, în vederea punerii în aplicare a APE, acestea având o influență pozitivă asupra dezvoltării; subliniază că semnarea unui APE nu reprezintă o condiție prealabilă pentru primirea de fonduri destinate ajutorului pentru comerț;

2. insistă asupra faptului că APE sunt un instrument de dezvoltare care ar trebui să reflecte atât interesele naționale şi regionale, cât şi nevoile țărilor ACP pentru a reduce gradul de sărăcie, a realiza ODM şi a respecta drepturile fundamentale ale omului, precum dreptul la hrană sau dreptul la serviciile publice de bază; îndeamnă Consiliul, Comisia şi guvernele statelor membre ale UE şi ACP să facă tot posibilul pentru restabilirea unei atmosfere de încredere, respect reciproc şi securitate, în măsura în care aceasta a avut de suferit în timpul negocierilor;

3. a) aminteşte instituțiilor şi guvernelor UE că nici încheierea unui APE, nici renunțarea la acesta nu ar trebui să ducă la o situație în care o țară ACP s-ar putea afla într-o poziție mai puțin favorabilă decât cea în care s-a aflat conform dispozițiilor privind comerțul din Acordul de la Cotonou;

b) îndeamnă Uniunea Europeană să furnizeze resurse suficiente şi predictibile, în afara celor oferite de Fondul european de dezvoltare, pentru a acoperi costul de adaptare, a consolida capacitatea de aprovizionare şi infrastructura, capacitatea de reglementare. competitivitatea, precum şi capacitatea de interconectare națională şi regională;

c) îndeamnă Uniunea Europeană, de asemenea, să nu condiționeze alocarea fondurilor în cadrul celui de-al 10-lea FED sau al ajutorului pentru comerț de semnarea unui APE complet;

4. subliniază că definiția compatibilității cu normele OMC de la articolul XXIV din Acordul General pentru Tarife şi Comerț (GATT) se referă doar la comerțul cu bunuri şi necesită ca „o parte semnificativă din comerț" să fie liberalizată „într-un interval de timp rezonabil" şi îndeamnă Consiliul şi Comisia să accepte toate propunerile care vin din partea țărilor ACP, care sunt compatibile cu normele OMC şi care se referă exclusiv la bunuri;

5. îndeamnă Comisia Europeană şi țările ACP să utilizeze cât mai bine posibil resursele existente pentru ajutorul pentru comerț în vederea susținerii procesului de reformă în domeniile esențiale pentru dezvoltarea economică; să îmbunătățească infrastructura acolo unde este necesar pentru a beneficia mai mult de pe urma posibilităților oferite de APE; să compenseze pierderile nete de venituri din taxele vamale şi să încurajeze reforma fiscală, astfel încât să nu scadă investițiile publice din sectoarele sociale; să investească în lanțul de producție pentru diversificarea producției destinate exportului, să producă mai multe produse destinate exportului, cu o valoare adăugată mai ridicată;

6. reaminteşte poziția sa, conform căreia APE nu trebuie să fie finanțate din cadrul FED, ci din ajutorul suplimentar pentru comerț, care a făcut obiectul unui angajament luat de Uniunea Europeană în 2005, şi care se ridică la 2 miliarde EUR pe an, începând cu 2010, din care 50 % pentru statele ACP; protestează împotriva oricărei forme de condiționalitate privind APE în acordarea ajutorului european şi solicită Comisiei să garanteze că accesul la fondurile celui de-al 10-lea FED nu depinde de rezultatele şi de ritmul negocierilor;

7. subliniază că mărirea ajutorului public pentru dezvoltare (APD) promisă de statele membre ar trebui să servească în primul rând intensificării eforturilor în urmărirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului în țările ACP cel mai serios afectate de consecințele crizei financiare şi alimentare mondiale, care a pus în pericol, şi continuă să o facă, succesul înregistrat în urmărirea acestor obiective;

8. subliniază, de asemenea, că toate acordurile trebuie să respecte asimetria în favoarea țărilor ACP, atât în ceea ce priveşte gama de produse vizate, cât şi perioadele de tranziție, şi că APE trebuie să ofere garanții ferme pentru protecția sectoarelor sensibile identificate de țările ACP;

9. constată cu îngrijorare că CE a demarat procesul încheierii unui acord privind bananele cu țări furnizoare din America Latină, din categoria națiunilor celor mai favorizate, acord care va ameninţa viabilitatea industriei bananelor din țările ACP şi în special continuitatea dezvoltării economice şi sociale a economiilor mici şi vulnerabile; invită Comisia Europeană să asigure faptul că se adoptă măsuri pentru a garanta mijloacele de subzistență ale micilor fermieri cultivatori de banane, care sunt cei mai vulnerabili;

10. subliniază că măsurile de sprijin legate de APE ar trebui să ia în considerare importanța integrării regionale şi a relațiilor economice cu alte țări în curs de dezvoltare pentru dezvoltarea țărilor ACP;

11. a) îndeamnă Comisia să permită țărilor ACP să renegocieze clauzele controversate înainte de a semna acordurile regionale globale, să acorde negociatorilor ACP suficient timp pentru a evalua acordurile, pentru a prezenta sugestii înainte ca acestea să fie adoptate şi să le ofere acestora consiliere cu privire la orice aspecte pe care negociatorii ACP le consideră adecvate; subliniază, în special, importanța reflectării preocupărilor țărilor partenere şi a parlamentelor acestora, a autorităților locale şi a societății lor civile în cadrul negocierii unor APE complete, acorduri care nu ar trebui să fie încheiate sub presiune şi în grabă;

b) invită Comisia Europeană să desfăşoare consultări ample cu grupul statelor ACP, în conformitate cu articolul 12 din Acordul de la Cotonou, înainte de a încheia orice angajament care ar putea să afecteze în mod negativ integrarea economică a regiunilor ACP sau relațiile comerciale ACP-UE;

12. subliniază faptul că APE ar trebui să includă o clauză care să permită ca acestea să fie revizuite la cinci ani de la semnarea lor, cu implicarea oficială a parlamentelor naționale, a Parlamentului European şi a actorilor neguvernamentali, precum şi dispoziții mai stricte privind monitorizarea şi evaluarea, permițând astfel o estimare a impactului APE asupra dezvoltării la nivel național şi regional şi asupra obiectivelor privind reducerea sărăciei – nu numai a nivelului de conformitate al APE – şi să furnizeze un mecanism de redresare care să permită modificarea sau abrogarea oricărui aspect al APE care contravine unui proces de integrare regională sau aduce atingere posibilităților de reducere a sărăciei sau de îndeplinire a ODM-urilor;

13. a) îndeamnă guvernele țărilor ACP să realizeze reformele necesare în vederea continuării eforturilor pentru obținerea unei bune guvernări, în special în domeniul administrației publice, precum gestionarea finanțelor publice, încasarea taxelor vamale, sistemul de venituri din impozite, lupta împotriva corupției şi a gestionării defectuoase;

b) solicită participarea activă a tuturor părților interesate la procesul de negociere, în special a guvernelor şi a deputaților, precum şi o implicare mai puternică a societății civile, în vederea obținerii unui consens regional înainte de semnarea unui APE complet;

14. subliniază că este nevoie de mai multă transparență în negocieri şi în ceea ce priveşte rezultatele acestora, pentru a permite factorilor de decizie, parlamentarilor şi reprezentanților societății civile să dețină controlul public;

15. îndeamnă instituțiile şi guvernele statelor membre ale UE să facă tot posibilul pentru restabilirea unei atmosfere de încredere, în măsura în care aceasta a avut de suferit în timpul negocierilor;

16. subliniază că punerea în aplicare a APE ar trebui supravegheată de un organism parlamentar, care trebuie specificat în textul APE, şi că organismul parlamentar respectiv ar trebui, întotdeauna, să fie format din membri ai Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE (APP) şi ai organismelor sale şi ar trebui să rămână în strânsă legătură cu APP sau să facă în continuare parte din APP, pentru a ține seama în mod adecvat de impactul APE asupra economiilor țărilor ACP, astfel cum se precizează în Acordul de parteneriat de la Cotonou;

17. subliniază, în special, rolul esențial al parlamentelor naționale şi al actorilor neguvernamentali în monitorizarea şi controlul APE şi solicită implicarea lor sistematică în procesul negocierilor în curs; acest lucru necesită un program clar al negocierilor ulterioare, acceptat de țările ACP şi de UE şi bazat pe o abordare participativă;

18. recomandă ca Parlamentul European să aştepte ca parlamentele țărilor ACP să îşi dea avizul cu privire la rezultatele negocierilor privind APE, oricând acest lucru este posibil, şi să țină seama de acestea înainte de a-şi da avizul conform;

19. a) consideră că documentele de strategie regională şi programele indicative regionale din cadrul FED ar trebui să conțină măsuri semnificative, sistematice şi bine gândite pentru sprijinirea aplicării APE, având în vedere procesul de reformă necesar care ar asigura succesul APE;

    b) insistă asupra faptului că documentația privind APE complete trebuie să țină seama de orice pierdere de venituri preconizată, semnalată de studiile de impact la nivelul fiecărei regiuni şi al fiecărei țări ACP, precum şi că trebuie prevăzute dispoziții pentru renegocierea acestora, dacă este necesar;

    c) solicită ca regiunile ACP să organizeze cât mai curând posibil ateliere privind documentele de strategie regională şi programele indicative regionale din cadrul FED, pentru a evalua impactul acestora asupra punerii în aplicare a APE;

    d) invită Uniunea Europeană şi țările ACP să garanteze că APE iau în calcul criza globală actuală, pentru a reduce impactul încetinirii economiei mondiale asupra țărilor ACP;

20. subliniază faptul că semnarea unui acord interimar de către țările ACP nu trebuie să împiedice regiunile ACP să încheie cu Uniunea Europeană APE complete, care țin seama de dimensiunea dezvoltării şi de etapele necesare pentru integrarea economiilor regionale şi care consolidează cooperarea între țările ACP şi statele membre ale UE;

21. subliniază încă o dată nevoia de a identifica mărfurile sensibile, care nu ar trebui să facă obiectul liberalizării comerțului;

22. pune în evidență nevoia ca între țările ACP şi UE să fie restabilită încrederea, şubrezită în timpul negocierilor privind APE, în spiritul parteneriatului care uneşte aceste țări;

23. încredințează co-preşedinților săi sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului de Miniştri al ACP-UE, Parlamentului European, Comisiei Europene, Preşedinției Consiliului Uniunii Europene, Uniunii Africane, Parlamentului pan-african, parlamentelor naționale şi regionale şi organizațiilor regionale ale ACP.